

[Aase Olesen]

dig, fordi det kun rammer dem, der får sociale ydelser. Ja, hvad er ellers meningen med det hele? Meningen er, at vi ved at finde et bedre indkomstgrundlag for tildeling af sociale ydelser skal lade være at give sociale ydelser til dem, der kan klare sig selv, og på den måde sikre niveauet af de sociale ydelser, som vi kan give til dem, der har størst behov. Det var vel meningen med det hele. Derfor kan jeg simpelt hen ikke begribe, at SF kan holde et indlæg som det, der er holdt her i dag.

Der er sagt meget dårligt om socialindkomsten, og det er ikke den, vi skal diskutere nu. Jeg vil blot sige i forbindelse med det lovforslag, der ligger her, lovforslag nr. L 92, at der nok er ét punkt, der er relevant i kritikken af socialindkomstbegrebet. Det er det synspunkt, som man har set i pressen, at det er utrolig meget besværligt for så lille en virkning – altså for så ringe et provenu, eller hvordan man nu vil måle det. Det kan jeg for så vidt give kritikerne ret i. Det er netop derfor, vi skal videre med socialindkomstbegrebet. Vi havde i maj måned meget gerne set, at man kunne have taget pensionsbidragene med allerede på det tidspunkt. Som bekendt havde vi en lang diskussion om det, og jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at venstre nu åbenbart vil stemme imod lovforslaget, når man selv var inde på, at man skulle have alle pensionsbidrag med. Vi måtte dengang gøre opmærksom på, at det teknisk ikke kunne lade sig gøre, og vi kan kun beklage, at det ikke kunne lade sig gøre. Men nu er det altså en realitet, at vi kan begynde at regne med disse pensionsbidrag fra 1981 og dermed få virkningen på de sociale ydelser fra 1983.

Det undrer mig meget, at SF taler så meget om de lavtlønnede tjenestemænd. Det er, som om man overhovedet ikke ser det i relation til de lavtlønnede, der ikke har pension. Det er dog dem, man skal sammenligne med. Ellers er der slet ikke nogen sammenhæng i tingene.

Jeg bemærkede, at den konservative ordfører mente, der ville komme kaos på arbejdsmarkedet. Jeg håber ikke, det skulle opfattes som en opfordring til det.

Jeg har også lagt mærke til, at mange har ført de små arbejdsgiveres merarbejde på bane. Jeg ved ikke, om de, der kritiserer dette forslag så meget, overhovedet nogen sinde

sidder med små arbejdsgiveres regnskabsmateriale eller selv har været i den situation. Der er da ikke mange små arbejdsgivere, der ikke nøjagtigt ved – det skal de ifølge regnskabskravene – hvad de bruger til pensionsbidrag. Det er da ikke noget nyt.

Jeg vil nærmest sige, at jeg undrer mig over, at kommunerne har meddelt – for jeg forstår, det er et kommunalt skøn – at man skal bruge 10 medarbejdere. Jeg ved godt, at der er problemer, hver gang man laver noget nyt, og der er overgangsvanskeligheder, men især når man kommer til forslaget om afskrivningerne, må jeg sige, at mig forekommer skønnet meget højt. Jeg forstår, at både venstre og konservative og andre vil være meget interesseret i at se nærmere på disse skøn. Jeg går ud fra, at vi i udvalget kan få at vide, hvorfor de kommunale organisationer har vurderet dette merarbejde så højt.

Jeg mener, at alle disse afskrivningsformer, som er nævnt her – altså forskudsafskrivninger på bygninger og på skibe, varelagernedskrivninger og henlæggelser til investeringsfonde – det er noget af det, som ligningskommissionerne i forvejen interesserer sig allermost for. På det tidspunkt, hvor det når frem til socialindkomstkemaerne, skulle disse sager være afsluttet i slutligningen. Derfor undrer dette skøn mig, men jeg håber, vi kan få noget mere at vide om, hvad begrundelsen har været for, at man har ment, det ville koste en 10–15 medarbejdere at indføre disse regler.

Hr. Brixtofte sagde, at man kan og bør ikke røre ved afskrivningsreglerne. Det kan vi altid diskutere, men det vigtigste er vel at sige i denne forbindelse, at det gør man altså heller ikke. Vi rører ikke ved afskrivningsreglerne. Afskrivningsreglerne er noget, der forekommer i skattelovgivningen. Dem rører vi ikke ved. Folk får stadig væk denne meget store skatterabat ved f. eks. at bruge investeringsfondshenlæggelser. Meningen med lovgivningen er alene, at de, der får denne store skatterabat – og den er somme tider over halvdelen af det, man henlægger – som er så stor og så rigelig, ikke oven i hatten også skal have sociale ydelser. Det er det eneste, det går ud på. Man ændrer ikke noget ved nogen afskrivningsregler.

I forbindelse med det foreliggende lovforslag sagde den konservative ordfører, at skattekontrolloven end ikke er vedtaget endnu.